

Vládní návrh,

kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. b) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. b) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu ve znění pozdějších předpisů

návrh Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro

N á v r h

U S N E S E N Í

Senátu Parlamentu České republiky

k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. b) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. b) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu ve znění pozdějších předpisů návrh Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro.

Senát Parlamentu České republiky v y s l o v u j e

- p ř e d c h o z í s o u h l a s s návrhem Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro;
- s o u h l a s se Směrnicí pro jednání delegace České republiky na zasedání Evropské rady ve dnech 24. - 25. března 2011, pokud jde o přijetí Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro.

Stanovisko pro Parlament České republiky

k Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro

Číslo dokumentu: EUCO 33/10

Stupeň priority pro ČR: Národní priorita

1) Charakteristika dokumentu

Poslední finanční krize prokázala, že současné mechanismy kontroly dodržování Paktu stability a růstu členskými státy Unie nejsou dostatečné a nástroje, pomocí nichž by Unie jako celek, potažmo členské státy Unie ve vzájemné součinnosti mohly účinně reagovat na finanční krizi, jsou slabé.

Na zasedání Evropské rady ve dnech 28. - 29. října 2010 se hlavy států a předsedové vlád členských států Unie shodli na tom, že dočasné nástroje stability zavedené během roku 2010 sice prokázaly svou užitečnost, krize nicméně ukázala, že je zapotřebí podniknout další rozhodné kroky na ochranu finanční stability eurozóny jako celku a na podporu návratu k udržitelnému růstu. Kromě toho, současný právní stav není ve střednědobém horizontu udržitelný. Hlavy států a předsedové vlád členských států Unie proto dospěli k závěru, že je zapotřebí, aby členské státy Unie mezi sebou zavedly stálý krizový mechanismus pro zajištění finanční stability eurozóny jako celku (*European Stability Mechanism*, dále jen „ESM“), a vyzvali proto předsedu Evropské rady, aby se členy Evropské rady konzultoval omezenou úpravu Smlouvy o fungování EU (dále jen „SFEU“)¹, kterou bude za tím účelem nezbytné provést.

Z konzultací vyplynulo, že potřebnou změnu SFEU lze omezit toliko na drobné doplnění třetí části SFEU, která se týká vnitřních politik a činností Unie, a že toto doplnění nerozšíří pravomoci svěřené Unii zakládacími smlouvami EU. Členské státy Unie se proto shodly v tom, že změnu SFEU je možno provést tzv. „zjednodušenou procedurou“ ve smyslu čl. 48 odst. 6 Smlouvy o EU (dále jen „SEU“).² Namísto sjednání klasické mezinárodní smlouvy tak postačí přijetí rozhodnutí Evropské rady.

Obrysy budoucího ESM se poprvé objevily v Prohlášení Euroskupiny³ z 28. listopadu 2010 a lze je shrnout se stručností takto:

1. ESM by měl být založen na principech již existujícího Evropského nástroje pro finanční stabilitu (EFSF) a měl by mít tedy mezivládní povahu;
2. poskytování finanční pomoci z ESM bude podléhat striktně daným podmínkám;
3. ESM umožní, aby se na řešení finanční krize členského státu Unie podílel taktéž soukromý sektor, ovšem s tím omezením, že jeho účast se bude posuzovat případ od případu a nebude možná dříve, jak od poloviny roku 2013;
4. splátky půjček z ESM budou mít přednost před půjčkami od soukromého sektoru a vyšší prioritu splacení v případě insolvence budou mít jen půjčky od MMF;
5. ministři Euroskupiny budou o pomoci konkrétnímu členskému státu rozhodovat jednomyslně;

¹ Úřední věstník C 83 ze dne 30. března 2010.

² Úřední věstník C 83 ze dne 30. března 2010.

³ Ministři financí eurozóny.

6. standardizované a jednotné „collective action clauses“ (CACs – opatření kolektivní akce) budou zařazeny do všech nových emisí dluhopisů států Euroskupiny od června 2013;
7. v roce 2016 Komise ve spolupráci s ECB vyhodnotí celkovou efektivitu tohoto mechanismu.

Následující Evropské radě, která se konala ve dnech 16. - 17. prosince 2010 (dále jen „ER 12/2010“), předložila belgická vláda návrh na změnu SFEU. Navrhovaná změna spočívá toliko v doplnění jediného nového odstavce do čl. 136 SFEU, na jehož základě budou moci členské státy, jejichž měnou je euro, zavést Evropský mechanismus stability, který bude aktivován v případech, kdy to bude nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku, s tím, že poskytnutí jakékoli požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu bude podléhat přísné podmíněnosti. Výsledný konsensus nad textovým zněním změny čl. 136 SFEU byl vtělen do návrhu textu *Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro* (dále jen „Rozhodnutí“), který byl přiložen k závěrům ER 12/2010.⁴

Rozhodnutí by mělo být formálně přijato Evropskou radou, která se uskuteční ve dnech 24. - 25. března 2011 v Bruselu (dále jen „ER 03/2011“). Následně by měly být započaty vnitrostátní schvalovací procesy, jejichž dokončení je nezbytné pro vstup Rozhodnutí v platnost. Dokončení těchto procesů se předpokládá do konce roku 2012. Rozhodnutí by pak mělo vstoupit v platnost dne 1. ledna 2013. Nebude-li do té doby Rozhodnutí schváleno všemi členskými státy Unie v souladu s jejich ústavními předpisy, pak by Rozhodnutí vstoupilo v platnost až prvním dnem měsíce následujícího po obdržení oznámení posledního členského státu Unie o dokončení jeho procedur.

ER 12/2010 zároveň ve svých závěrech stvrdila základní parametry budoucího ESM tak, jak byly navrženy v Prohlášení Euroskupiny z 28. listopadu 2010.⁵ Poté, co Rozhodnutí vstoupí v platnost, by měl být samotný ESM ustaven mezivládním ujednáním opírajícím se o novelizovaný čl. 136 SFEU. Do přípravných prací se mohou na bázi dobrovolnosti zapojit i ty členské státy Unie, které nejsou členy eurozóny. Tímto mechanismem budou nahrazeny Evropský nástroj finanční stability a Evropský mechanismus finanční stabilizace, které zůstanou v platnosti do června 2013. Protože má ESM zajistit finanční stabilitu eurozóny jako celku, shodla se ER 12/2010 na tom, že již nebude k tomuto účelu využíván čl. 122 odst. 2 SFEU primárně určený pro poskytování finanční pomoci členským státům Unie stíženým přírodními katastrofami a jinými mimořádnými událostmi mimo jejich kontrolu.

2) Pozice ČR

ČR je členským státem Unie, na který se vztahuje výjimka ve smyslu čl. 139 SFEU, což jinými slovy znamená, že se ČR dosud nestala členem eurozóny. Nicméně díky společnému trhu, hluboké vzájemné provázanosti ekonomik členských států Unie a orientaci ČR na export turbulence v eurozóně přirozeně ovlivňují hospodářskou situaci v ČR. Silná a stabilní eurozóna je proto i pro ČR velmi důležitá.

Vláda ČR od samého počátku velmi pozorně sledovala diskusi, která byla vedena ohledně nutnosti zřídit ESM a s tím související nutnosti změny základních smluv EU. Seznala, že bez adekvátního právního základu by nebylo možné zřídit věrohodný a efektivní mechanismus pro řešení budoucích krizí eurozóny. Zároveň si stanovila podmínku, že příslušná změna základních smluv EU musí být striktně omezena pro stanovený účel a nesmí představovat

⁴ Příloha I závěrů ER 12/2010 (dokument Evropské rady EUCO 30/10 z 17. prosince 2010).

⁵ Viz část I bod 3 ve spojení s Přílohou II závěrů ER 12/2010.

další rozšíření působnosti svěřené Unii zakládacímí smlouvami EU. Při splnění těchto podmínek podpořila využití tzv. „zjednodušené procedury“ pro změnu zakládacích smluv EU.

Pokud jde o vlastní ESM, který by měl být na základě Rozhodnutí v budoucnu zřízen, ČR prosazovala následující základní linie:

1. aktivace mechanismu v případě ohrožení eurozóny jako celku,
2. a to jako „pomoci poslední instance“ (*ultima ratio*),
3. na základě žádosti dotčeného členského státu Unie,
4. přísná podmíněnost poskytnutí pomoci,
5. zapojení soukromého sektoru a MMF a
6. možnost zapojení členských států Unie, které nejsou členy eurozóny, *ad hoc* na dobrovolné bázi.

Všechny hlavní rysy Rozhodnutí a ESM, které ČR během jednání prosazovala či podporovala, se podařilo ve výsledcích jednání zohlednit. Část těchto parametrů byla zapracována do vlastního návrhu Rozhodnutí, zbytek pak do závěrů ER 12/2010.

Pro ČR je s ohledem na připravovanou důchodovou reformu nepochybným úspěchem, že součástí konsensu vtěleného do závěrů ER 12/2010 je i přijetí zprávy Rady o zacházení se systémovou důchodovou reformou v rámci Paktu o stabilitě a růstu, dle níž budou dopady důchodové reformy na veřejné finance vždy brány v potaz v rámci procedury o nadměrném schodku.⁶

S ohledem na výše uvedené vláda ČR podporuje, aby bylo Rozhodnutí přijato, a žádá proto Parlament ČR o předchozí souhlas s tím, aby mohla na ER 03/2011 jménem ČR vyslovit souhlas s přijetím Rozhodnutí.

3) Dopad na legislativu ČR:

Bez bezprostředního dopadu.

Návrh Rozhodnutí je návrhem právního aktu EU. Toto rozhodnutí se stane nedílnou součástí primárního práva EU a bude závazné jak pro orgány Unie, tak pro členské státy, v jejichž právních řádech bude mít stejné účinky jako zakládací smlouvy EU.

4) Dopad na státní rozpočet: Bez bezprostředního dopadu.

5) Pozice EK a EP:

EK a EP jsou v souladu s čl. 48 odst. 6 druhá alinea SEU řádně konzultovány.

Protože byl návrh Rozhodnutí vyhodnocen jako institucionální změna v měnové oblasti, je v souladu s čl. 48 odst. 6 druhá alinea SEU konzultována taktéž ECB.

Konzultace ještě stále probíhají.

Očekává se nicméně, že všichni konzultovaní vydají kladné stanovisko.

6) Pozice členských států Unie:

Mezi členskými státy Unie panuje na přijetí Rozhodnutí shoda. Tento politický konsensus byl v politické rovině fixován v závěrech ER 12/2010, jejichž součástí je i návrh textu samotného Rozhodnutí.

⁶ Viz část I bod 5 závěrů ER 12/2010.

7) Právní a procedurální otázky

a) Na úrovni Unie:

Změna SFEU nezbytná pro budoucí vytvoření ESM probíhá poprvé tzv. „zjednodušeným postupem“ pro změnu základních smluv EU, tj. formou přijetí rozhodnutí Evropské rady namísto sjednání klasické mezinárodní smlouvy. Právním základem pro přijetí Rozhodnutí na úrovni Unie je čl. 48 odst. 6 SEU. Rozhodnutí není návrhem legislativního aktu.⁷

Návrh Rozhodnutí bude přijímán Evropskou radou jednomyslně po konzultaci EK, EP a ECB. Rozhodnutí vstoupí v platnost až po schválení členskými státy Unie v souladu s jejich ústavními předpisy.

b) Na úrovni ČR:

Z vnitrostátního pohledu se jedná o návrh rozhodnutí ve smyslu § 109i písm. b) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. b) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů. Zástupce ČR v Evropské radě proto nebude moci s návrhem Rozhodnutí vyslovit souhlas bez předchozího souhlasu Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu ČR (tzv. „vázaný mandát“). S ohledem na povahu Rozhodnutí vláda předpokládá, že obě komory Parlamentu ČR rozhodnou o udělení předchozího souhlasu s návrhem Rozhodnutí, doprovázeným Směrnicí pro jednání delegace ČR, tzv. prostou většinou, tj. nadpoloviční většinou přítomných poslanců / senátorů.

K následnému schválení Rozhodnutí za ČR bude nutné, aby s ním nejprve vyslovily souhlas obě komory Parlamentu ČR. Komory budou postupovat v souladu s § 109l zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, potažmo § 119o zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, podobně, jako by postupovaly v případě projednávání mezinárodní smlouvy.

Rozhodnutím nedochází k rozšíření pravomoci (resp. působnosti) svěřené Unii zakládacími smlouvami EU. Jak vyplývá z výše uvedeného, cílem změny čl. 136 SFEU je toliko umožnit vznik ESM. Samotný mechanismus však bude vytvořen mezivládní dohodou mezi státy eurozóny, kterou tyto sjednají ve vlastní mezinárodně právní kapacitě (nebude vytvářen aktem přijímaným institucemi Unie). Budou to tedy členské státy a nikoliv Unie, kdo bude nastavovat parametry fungování ESM a vykonávat nad ním kontrolu. Vláda nicméně v tomto specifickém případě shledává potřebu hledat pro finální schválení Rozhodnutí v ČR širší politický konsensus, a proto se domnívá, že obě komory Parlamentu ČR by měly rozhodovat o souhlasu k ratifikaci Rozhodnutí prezidentem republiky tzv. kvalifikovanou většinou, tj. třípětinovou většinou poslanců a třípětinovou většinou přítomných senátorů.

Po obdržení souhlasu obou komor bude požádán prezident, aby stvrdil souhlas ČR být Rozhodnutím vázána svým podpisem na ratifikační listině. Rozhodnutí není v pravém slova smyslu mezinárodní smlouvou, není určen deponitář, podepsaná ratifikační listina se proto uloží v ČR. Vláda následně diplomatickou nótou vyrozumí generálního tajemníka Rady, že ČR v souladu se svými ústavními předpisy dokončila postupy pro schválení Rozhodnutí.⁸

Závěrem si vláda dovoluje Parlament ČR upozornit na časově sevržený harmonogram pro projednání návrhu na vyslovení předchozího souhlasu Parlamentu ČR s návrhem Rozhodnutí

⁷ *A contrario* čl. 289 odst. 1-3 SFEU.

⁸ Viz čl. 2 první alinea Rozhodnutí.

(tzv. „vázaný mandát“). Nezbytné procedury je třeba dokončit nejpozději do 23. března 2011, tj. do plánovaného počátku zasedání ER 03/2011.

Směrnice pro jednání delegace České republiky

na zasedání Evropské rady ve dnech 24. - 25. března 2011,
pokud jde o přijetí Rozhodnutí Evropské rady,
kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie,
pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro

1. V rámci zasedání Evropské rady, které se uskuteční ve dnech 24. a 25. března 2011 v Bruselu (dále jen „ER 03/2011“), budou zástupci členských států Unie coby členové Evropské rady rozhodovat o přijetí Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro (dále jen „Rozhodnutí“).¹

2. Obsah Rozhodnutí byl dojednáán na Evropské radě, která se konala ve dnech 16. - 17. prosince 2010 (dále jen „ER 12/2010“). Výsledný konsensus byl vtělen do návrhu textu Rozhodnutí, který byl přiložen k závěrům ER 12/2010.²

3. Základní linie pro zřízení budoucího mechanismu stability pro členské státy Unie, jejichž měnou je euro, jehož zřízení má přijetí Rozhodnutí umožnit (dále jen „mechanismus stability“), jsou shrnuty v Prohlášení Euroskupiny ze dne 28. listopadu 2010 (dále jen „Prohlášení Euroskupiny“), které bylo rovněž přiloženo k závěrům ER 12/2010.³

4. Návrh Rozhodnutí a Prohlášení Euroskupiny reflektují základní linie, které Česká republika prosazovala:

1. aktivace mechanismu v případě ohrožení eurozóny jako celku,
2. a to jako „pomoci poslední instance“ (*ultima ratio*),
3. na základě žádosti dotčeného členského státu Unie,
4. přísná podmíněnost poskytnutí pomoci a
5. zapojení soukromého sektoru a Mezinárodního měnového fondu
6. možnost zapojení členských států Unie, které nejsou členy eurozóny, *ad hoc* na dobrovolné bázi).

V této podobě bylo Rozhodnutí předjednáno s oběma komorami Parlamentu České republiky.

5. Delegace České republiky proto bude na zasedání ER 03/2011 při jednání o formálním přijetí Rozhodnutí postupovat primárně tak, aby bylo Rozhodnutí Evropskou radou přijato v té podobě, v jaké bylo zachyceno v závěrech ER 12/2010⁴ respektive v následně vydaném návrhu dokumentu Evropské rady⁵.

6. V případě, že delegace jiného členského státu Evropské unie přednese těsně před či nejpozději během zasedání ER 03/2011 pozměňovací návrh a nebude možné postupovat tak, jak je navrhováno výše, pak bude delegace České republiky postupovat takovým způsobem,

¹ Dokument Evropské rady EUCO 33/10 z 20. prosince 2010.

² Příloha I závěrů ER 12/2010 (dokument Evropské rady EUCO 30/10 z 17. prosince 2010).

³ Příloha II závěrů ER 12/2010 (dokument Evropské rady EUCO 30/10 z 17. prosince 2010).

⁴ Dto *supra* pozn. 2.

⁵ Dto *supra* pozn. 1.

aby bylo na textu Rozhodnutí dosaženo konečné shody všech 27 členských států Unie již na zasedání ER 03/2011.

7. Členské státy se shodly na tom, že přijetí Rozhodnutí není možné odkládat. Rozhodnutí musí být přijato co nejdříve, neboť současný právní stav není ani ve střednědobém horizontu udržitelný. Pro vstup Rozhodnutí v platnost bude po jeho formálním přijetí Evropskou radou ještě nezbytné, aby jej všechny členské státy Unie schválily v souladu se svými ústavními předpisy.⁶ Podle závěrů ER 12/2010 musí být vnitrostátní schvalovací postupy ukončeny do konce roku 2012 tak, aby Rozhodnutí mohlo vstoupit v platnost k 1. lednu 2013.

8. V případě nutnosti jednat o pozměňovacím návrhu bude delegace České republiky usilovat o nalezení kompromisního řešení, které:

- (i) se nebude podstatným způsobem odchylovat od původně navrhovaného textu Rozhodnutí;⁷
- (ii) bude v souladu se základními liniemi pro zřízení mechanismu obsaženými v Prohlášení Euroskupiny;
- (iii) bude v souladu s čl. 48 odst. 6 Smlouvy o EU.⁸

⁶ Čl. 48 odst. 6 druhá alinea poslední věta Smlouvy o EU.

⁷ Dtto *supra* pozn. 1.

⁸ „Vláda každého členského státu, Evropský parlament nebo Komise mohou předložit Evropské radě návrhy na změnu všech nebo části ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie, která se týká vnitřních politik a činností Unie.

Evropská rada může přijmout rozhodnutí o změně všech nebo části ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie. Evropská rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí a, v případě institucionálních změn v měnové oblasti, s Evropskou centrální bankou. Toto rozhodnutí vstoupí v platnost až po schválení členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy. Rozhodnutí podle druhého pododstavce nesmí rozšířit pravomoci svěřené Unii Smlouvami.“

EVROPSKÁ RADA

**Brusel 20. prosince 2010
(OR. en)**

EUCO 33/10

**POLGEN 223
INST 613
JUR 541**

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel: Generální sekretariát Rady

Příjemce: Delegace

Předmět: Návrh ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ RADY, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro

Delegace naleznou v příloze návrh ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ RADY, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro.

NÁVRH ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ RADY

ze dne ...,

kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro

EVROPSKÁ RADA,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 48 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na návrh na změnu článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, který Evropské radě na zasedání dne 16. prosince 2010 předložila belgická vláda,

[s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,¹]

[s ohledem na stanovisko Evropské komise,²]

[po obdržení stanoviska Evropské centrální banky,³]

¹ Stanovisko ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

² Stanovisko ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

³ Stanovisko ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii (EU) může Evropská rada jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí a v určitých případech s Evropskou centrální bankou přijmout rozhodnutí o změně všech nebo části ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie. Takové rozhodnutí nesmí rozšířit pravomoci svěřené Unii Smlouvami a jeho vstup v platnost je podmíněn následným schválením členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy.
- (2) Na zasedání Evropské rady ve dnech 28. a 29. října 2010 se hlavy států a předsedové vlád shodli na tom, že je potřeba, aby členské státy zavedly stálý krizový mechanismus pro zajištění finanční stability eurozóny jako celku, a vyzvali předsedu Evropské rady, aby se členy Evropské rady konzultoval omezenou úpravu Smlouvy, kterou bude za tím účelem nezbytné provést.
- (3) Dne 16. prosince 2010 předložila belgická vláda v souladu s čl. 48 odst. 6 prvním pododstavcem Smlouvy o EU návrh na změnu článku 136 Smlouvy o fungování EU spočívající v doplnění odstavce, podle kterého by členské státy, jejichž měnou je euro, mohly zavést mechanismus stability, který by byl aktivován v případech, kdy by to bylo nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku, a podle kterého by poskytnutí jakékoli požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu podléhalo přísné podmíněnosti. Evropská rada zároveň přijala závěry o budoucím mechanismu stability (body 1 až 4).
- (4) Mechanismus stability poskytne nezbytný nástroj k řešení takových situací, kdy je ohrožena finanční stabilita eurozóny jako celku, jako tomu bylo v roce 2010, a pomůže tak zachovat hospodářskou a finanční stabilitu Unie samotné. Na zasedání dne 16. prosince 2010 se Evropská rada shodla na tom, že tento mechanismus má zajistit finanční stabilitu eurozóny jako celku, a proto již k tomuto účelu nebude třeba čl. 122 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. Hlavy států a předsedové vlád se proto dohodli, že by k tomuto účelu již neměl být používán.

- (5) Na zasedání dne 16. prosince 2010 se Evropská rada rozhodla, že v souladu s čl. 48 odst. 6 druhým pododstavcem Smlouvy o EU povede k návrhu konzultace s Evropským parlamentem a Komisí. Rozhodla se konzultovat rovněž Evropskou centrální banku. [Ve dnech [... data ...] přijaly Evropský parlament, Komise a Evropská centrální banka k návrhu stanoviska.]
- (6) Změna se týká ustanovení obsaženého v části třetí Smlouvy o fungování EU a nerozšiřuje pravomoci svěřené Unii Smlouvami,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie se doplňuje nový odstavec, který zní:

- „3. Členské státy, jejichž měnou je euro, mohou zavést mechanismus stability, který bude aktivován v případech, kdy to bude nezbytné k zajištění stability eurozóny jako celku. Poskytnutí jakékoli požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu bude podléhat přísné podmíněnosti.“

Článek 2

Členské státy generálnímu tajemníkovi Rady neprodleně oznámí dokončení postupů pro schválení tohoto rozhodnutí v souladu se svými ústavními předpisy.

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2013 za předpokladu, že budou obdržena všechna oznámení podle prvního pododstavce, nebo nestane-li se tak, prvním dnem měsíce následujícího po obdržení posledního oznámení podle prvního pododstavce.

Článek 3

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V dne

*Za Evropskou radu
předseda*

Platné znění
čl. 136 Smlouvy o fungování Evropské unie
s vyznačením navrhovaného doplnění

SMLOUVA O FUNGOVÁNÍ EVROPSKÉ UNIE¹

(...)

KAPITOLA 4

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ČLENSKÝCH STÁTŮ, JEJICHŽ MĚNOU JE EURO

Článek 136

1. K zajištění řádného fungování hospodářské a měnové unie a v souladu s příslušnými ustanoveními Smluv přijme Rada některým z příslušných postupů uvedených v člancích 121 a 126, s výjimkou postupu podle čl. 126 odst. 14, opatření týkající se členských států, jejichž měnou je euro:

- a) k posílení koordinace jejich rozpočtové kázně a dohledu nad ní;
- b) k vypracování směrů hospodářské politiky pro tyto státy, přičemž se dbá na to, aby byly slučitelné se směry přijímanými pro celou Unii a byl nad nimi zajištěn dohled.

2. Na hlasování o opatřeních podle odstavce 1 se podílejí pouze členové Rady zastupující členské státy, jejichž měnou je euro.

Kvalifikovaná většina uvedených členů je vymezena podle čl. 238 odst. 3 písm. a).

3. Členské státy, jejichž měnou je euro, mohou zavést mechanismus stability, který bude aktivován v případech, kdy to bude nezbytné k zajištění stability eurozóny jako celku. Poskytnutí jakékoli požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu bude podléhat přísné podmíněnosti.

(...)

¹ Úřední věstník C 306 ze dne 17. prosince 2007; Úřední věstník C 83 ze dne 30. března 2010.